

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2485/2533

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.พ.พ. มาตรา 1720, ป.พ.พ. มาตรา 1724

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องผู้จัดการมรดกเป็นจำเลย ทายาทร้องสอดเข้ามาขอให้ยกฟ้องโจทก์ เป็นการร้องสอดเข้ามาในคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57(1)ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิเสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดจึงมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ทั้งสองประเด็น.โจทก์ฟ้องจำเลยในฐานะที่จำเลยเป็นผู้จัดการมรดกของนายกิ่งสุภาเลิศขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า นายกิ่ง สุภาเลิศ ถูกกักขังมิให้รับมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไขยาวุฒิหรือสุภาเลิศ พินัยกรรมฉบับลงวันที่ 10 มิถุนายน 2525 เป็นโมฆะ ให้เพิกถอนการโอนรับมรดกของนางหน้อยและนายกิ่ง กับคืนทรัพย์เหล่านั้นให้โจทก์ตามฟ้องถ้าไม่คืนให้จำเลยจ่ายเงินตามฟ้องจำนวน 85,000 บาทจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การผู้ร้องสอดทั้งห้าขอเข้าเป็นคู่ความ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) โดยอ้างว่าเป็นผู้รับทรัพย์มรดกของนายกิ่งตามพินัยกรรม นายกิ่งไม่ได้ยกย้ายปิดบังมรดกของนางหน้อย ขณะทำพินัยกรรม นายกิ่งมีสติสัมปชัญญะรู้ผิดชอบดี พินัยกรรมดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย ไม่โมฆะ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมไม่ได้บรรยายว่าขอให้ศาลบังคับจำเลยแบ่งทรัพย์มรดกอย่างไรคนละเท่าใด ตามสิทธิของโจทก์แต่ละคน กลับเรียกเอาจำนวน 85,000บาท คลุม ๆ ไป จำเลยปฏิเสธหรือยังโต้แย้งสิทธิแล้วหรือไม่ โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องรวมกันเพราะเป็นเรื่องแต่ละคนใช้สิทธิเฉพาะตัวขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งห้าเข้าเป็นคู่ความในคดีได้โจทก์ทั้งสิบสองให้การแก้คำร้องสอดว่าข้อเท็จจริงเป็นดังคำฟ้อง ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม เป็นการฟ้องว่านายกิ่งถูกกักขังและพินัยกรรมปลอมเป็นโมฆะ โจทก์ฟ้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมมีส่วนคนละเท่า

คำพิพากษา

ๆ กัน ขอให้ยกคำร้องสอดก่อนสืบพยานฝ่ายโจทก์และฝ่ายผู้ร้องสอดแถลงรับกันว่า บัญชีเครือญาติหลังรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2527ถูกต้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและผู้ร้องสอดแบ่งที่ดินมรดกให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 30 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน 3,690.83 บาท ให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 50 ส่วน หรือคิดเป็นเงินคนละ 2,214.50 บาทยกฟ้องโจทก์ที่ 5 ถึงที่ 12ผู้ร้องสอดทั้งห้าอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยและผู้ร้องสอดทั้งห้าแบ่งที่ดินมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไขยาวุฒิหรือสุภาเลิศ ตามบัญชีทรัพย์เอกสารหมายเลข 3 ให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 โดยชายที่ดินมรดกของนางหน้อยได้เงินเท่าใดให้หักค่าปลงศพ 50,000 บาทออกเป็นมรดกของนายกิ่ง สุภาเลิศ ส่วนที่เหลือแบ่งให้นายกิ่งกิ่งหนึ่ง อีกกิ่งหนึ่งแบ่งให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 15 ส่วน แบ่งให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 25 ส่วน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับเฉพาะฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อแรกว่าผู้ร้องสอดมีสิทธิให้การต่อสู้คดีโจทก์ได้ว่าฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีอำนาจฟ้องร่วมกันมาเป็นคดีเดียวกันได้ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งห้าใน 2 ประเด็นนี้จึงไม่ถูกต้องนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ผู้ร้องสอด

ทั้งห้าร้องสอดเข้ามาในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดทั้งห้ามีสิทธิเสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฯลฯ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดทั้งห้าจึงมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ทั้งสองประเด็น ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งสองประเด็นดังกล่าวจึงไม่ชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ โดยศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเลยทีเดียว พิจารณาแล้ว ในข้อที่ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่...หาเป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่ ส่วนปัญหาที่ว่าโจทก์ทั้งสิบสองสามารถร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้หรือไม่เห็นว่าเป็นตามฟ้องโจทก์ทุกคนเป็นทายาทในทรัพย์มรดกเดียวกันเป็นผู้มีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดีโจทก์ทั้งสิบสองจึงชอบที่จะฟ้องรวมกันมาในคดีเดียวกันได้ ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อสุดท้ายว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาเกิดคำขอขึ้น เห็นว่าโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ฟ้องเรียกเอาทรัพย์มรดกส่วนของนางหน้อยทั้งหมดอ้างว่าตนเป็นทายาทโดยธรรมของนางหน้อย นายกลิ้งสามีของนางหน้อยถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกลิ้งไม่ได้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของนางหน้อยแต่เพียงบางส่วน ศาลได้พิพากษาให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ได้รับส่วนแบ่งมรดกของนางหน้อยตามส่วนที่แต่ละคนจะได้รับจึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142(2) ฎีกาผู้ร้องสอดทั้งห้าฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน. คุณบัญญัติฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2485/2533นาย อ้าย เม็ง ทอง กับพวกโจทก์ผู้ร้องสอดโจทก์นาย จันทรถาวร กับพวกโจทก์นาย บุญรัตน์ อินทรจักรจำเลย ป.วิ.พ. ม. 57 (1), ม. 58 วรรคแรกโจทก์ฟ้องผู้จัดการมรดกเป็นจำเลย ทายาทร้องสอดเข้ามาขอให้ยกฟ้องโจทก์ เป็นการร้องสอดเข้ามาในคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57(1)ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิเสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดจึงมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ทั้งสองประเด็น.โจทก์ฟ้องจำเลยในฐานะที่จำเลยเป็นผู้จัดการมรดกของนายกลิ้งสุภาเลิศขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่านายกลิ้ง สุภาเลิศ ถูกจำกัดมิให้รับมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไชยารุณหรือสุภาเลิศ พินัยกรรมฉบับลงวันที่ 10 มิถุนายน 2525 เป็นโมฆะ ให้เพิกถอนการโอนรับมรดกของนางหน้อยและนายกลิ้งกับคินทรัพย์เหล่านั้นให้โจทก์ตามฟ้องถ้าไม่คินให้จำเลยจ่ายเงินตามฟ้องจำนวน 85,000 บาท จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การผู้ร้องสอดทั้งห้าขอเข้าเป็นคู่ความ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) โดยอ้างว่าเป็นผู้รับทรัพย์มรดกของนายกลิ้งตามพินัยกรรม นายกลิ้งไม่ได้ยกย้ายปิดบังมรดกของนางหน้อย ขณะทำพินัยกรรม นายกลิ้งมีสติสัมปชัญญะรู้ผิดชอบดี พินัยกรรมดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย ไม่โมฆะ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมไม่ได้บรรยายว่าขอให้ศาลบังคับจำเลยแบ่งทรัพย์มรดกอย่างไรคนละเท่าใด ตามสิทธิของโจทก์แต่ละคน กลับเรียกเอาจำนวน 85,000บาท คลุม ๆ ไป จำเลยปฏิเสธหรือยังโต้แย้งสิทธิแล้วหรือไม่โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องรวมกันเพราะเป็นเรื่องแต่ละคนใช้สิทธิเฉพาะตัวขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งห้าเข้าเป็นคู่ความในคดีได้โจทก์ทั้งสิบสองให้การแก้คำร้องสอดว่า ข้อเท็จจริงเป็นดังคำฟ้อง ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม เป็นการฟ้องว่านายกลิ้งถูกจำกัดและพินัยกรรมปลอมเป็นโมฆะ โจทก์ฟ้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมมีส่วนคนละเท่า ๆ กัน ขอให้ยกคำร้องสอดก่อนสืบพยานฝ่ายโจทก์และฝ่ายผู้ร้องสอดแถลงรับกันว่า บัญชีเครือญาติหลังรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์

2527 ถูกต้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและผู้ร้องสอดแบ่งที่ดินมรดกให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 30 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน 3,690.83 บาท ให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 50 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน คนละ 2,214.50 บาทยกฟ้องโจทก์ที่ 5 ถึงที่ 12 ผู้ร้องสอดทั้งห้าอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ เป็นว่า ให้จำเลยและผู้ร้องสอดทั้งห้าแบ่งที่ดินมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไชยวูฒหรือสุภาเลิศ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย จ.3 ให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 โดยขายที่ดินมรดกของนางหน้อยได้เงิน เท่าใดให้หักค่าปลงศพ 50,000 บาท ออกเป็นมรดกของนางกลิ้ง สุภาเลิศ ส่วนที่เหลือแบ่งให้นาย กลิ้งกึ่งหนึ่ง อีกกึ่งหนึ่งแบ่งให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 15 ส่วน แบ่งให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 25 ส่วน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับ เฉพาะฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อแรกว่าผู้ร้องสอดมี สิทธิให้การต่อสู้คดีโจทก์ได้ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีอำนาจฟ้องร่วมกันมา เป็นคดีเดียวกันได้ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งห้าใน 2 ประเด็นนี้จึงไม่ ถูกต้องนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ผู้ร้องสอดทั้งห้าร้องสอดเข้ามาในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 57(1) ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดทั้งห้ามีสิทธิ เสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฯลฯ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดทั้งห้าจึงมีสิทธิที่จะต่อ สู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ ทั้งสองประเด็น ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งสองประเด็นดังกล่าวจึงไม่ชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่า เป็นปัญหาข้อกฎหมายไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ โดยศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเลยทีเดียว พิเคราะห์แล้ว ในข้อที่ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ นั้น...หาเป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่ ส่วนปัญหาที่ว่าโจทก์ทั้งสิบสองสามารถร่วมกันฟ้องมาในคดี เดียวกันได้หรือไม่นั้นเห็นว่า ตามฟ้องโจทก์ทุกคนเป็นทายาทในทรัพย์มรดกรายเดียวกันเป็นผู้มี ผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดีโจทก์ทั้งสิบสองจึงชอบที่จะฟ้องร่วมกันมาในคดีเดียวกันได้ ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อสุดท้ายว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาเกิดคำxonนั้น เห็นว่าโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ฟ้องเรียกเอาทรัพย์มรดกส่วนของนางหน้อยทั้งหมด อ้างว่าตนเป็นทายาทโดยธรรมของนางหน้อย นายกลิ้งสามีของนางหน้อยถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกลิ้งไม่ได้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดก ของนางหน้อยแต่เพียงบางส่วน ศาลได้พิพากษาให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ได้รับส่วนแบ่งมรดกของนางห ้อยตามส่วนที่แต่ละคนจะได้รับจึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142(2) ฎีกาผู้ร้องสอดทั้งห้า ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน.(วีระชัย สุตรสุวรรณ-ปชา วรธรรมพินิจ-เสียง ตรวิมล)แหล่งที่มา สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลข คดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุแม้จะเรียกการร้องสอดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) ว่า เป็นการร้องสอดเข้าเป็นคู่ความฝ่ายที่สาม และเรียกการร้องสอดตามมาตรา 57(2) ว่า เป็นการร้องสอดเข้าร่วมหรือแทนที่คู่ความเดิมก็ตามแต่หาได้หมายความว่าผู้ร้องสอดเข้า เป็นคู่ความฝ่ายที่สามต้องเป็นคนละพวกคนละฝ่ายกับคู่ความเดิมเสมอไปไม่เพราะมาตรา 57(1) บัญญัติเหตุที่จะร้องสอดเข้าเป็นคู่ความฝ่ายที่สามขณะคดีอยู่ในระหว่างพิจารณาไว้ว่า เป็นการ จำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง ค้ำครอง หรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ โจทก์ฟ้องจำเลย เกี่ยวกับที่ดินบางส่วนในโฉนด ต่อมาบุคคลภายนอกร้องสอดเข้าเป็นคู่ความในคดีอ้างว่าที่ดินตาม โฉนดนั้นผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของอีกบางส่วน เป็นการร้องสอดเข้ามาเพื่อให้ได้รับการรับรอง ค้ำครอง

หรือบังคับตามสิทธิของตน เป็นการร้องสอดตามมาตรา 57(1)(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2573/2520) หรือโจทก์ฟ้องบริษัทเป็นจำเลย ขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่ของบริษัท ผู้ร้องซึ่งได้รับเลือกตั้งให้เป็นกรรมการบริษัทตามมติดังกล่าว ย่อมเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะเข้ามาในคดีเพื่อขอความรับรอง คู่ครองบังคับตามสิทธิของตนได้โดยการร้องสอดตามมาตรา 57(1)(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1537/2514) เห็นได้ว่าเรื่องแรกผู้ร้องสอดเป็นพวกเดียวกับโจทก์ ส่วนเรื่องหลังเป็นพวกเดียวกับจำเลย อย่างไรก็ตาม ฎีกาเป็นกรณีเป็นการจำเป็นเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คู่ครองหรือบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 57(1) กับกรณีที่ดินมีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีอันเป็นเหตุให้มีสิทธิร้องสอดเข้าร่วมหรือแทนที่คู่ความเดิมตามมาตรา 57(2) นั้น บางทีก็ใกล้เคียงกันจนเป็นได้ทั้งสองอนุมาตรา ในกรณีเช่นนี้ผู้ร้องสอดจะร้องสอดในลักษณะอนุมาตราใดก็ได้ เช่น ผู้ร้องสอดกับโจทก์มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดตราจองร่วมกันซึ่งรวมทั้งที่พิพาทด้วย เมื่อจำเลยและจำเลยร่วมโต้แย้งสิทธิในที่พิพาทผู้ร้องสอดย่อมมีสิทธิร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความ ส่วนจะร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามตามมาตรา 57(1) หรือเข้าเป็นโจทก์ร่วมตามมาตรา 57(2) ย่อมเป็นสิทธิของผู้ร้องสอดที่จะเลือก (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2199/2524) กรณีตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่หมายเหตุนี้โจทก์ฟ้องผู้จัดการมรดกตามพินัยกรรมเป็นจำเลย ทายาทตามพินัยกรรมฉบับนั้นร้องสอดเข้ามาในคดีด้วย แม้จำเลยเดิมอยู่ในฐานะเป็นตัวแทนของผู้ร้องสอด(ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1720,1724) อันนับว่าเป็นพวกเดียวกัน แต่ผู้ร้องสอดมีสิทธิรับมรดกตามพินัยกรรมและสิทธินั้นถูกกระทบกระทั่งจากการดำเนินคดีของโจทก์จำเลย ผู้ร้องสอดจึงขอที่จะร้องสอดเข้ามาในคดีเพื่อยังให้ได้รับความคุ้มครองหรือบังคับตามสิทธิของตนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1)อย่างไรก็ดี ย่อมเห็นได้ด้วยว่า หากผู้ร้องสอดปล่อยให้โจทก์ดำเนินคดีกันไป ถ้าจำเลยแพ้คดีคำพิพากษาย่อมผูกพันถึงผู้ร้องสอดซึ่งเป็นทายาทด้วย นับได้ว่าผู้ร้องสอดเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมายในผลแห่งคดีนั้น จึงจะร้องสอดตามมาตรา 57(2) ก็ได้ แต่เมื่อผู้ร้องสอดระบุว่าขอร้องสอดเข้าเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 57(1) กรณีจึงเป็นการร้องสอดเข้ามาในคดีตามอนุมาตราที่ผู้ร้องสอดระบุ และเมื่อเป็นการร้องสอดตามมาตรา 57(1) แล้วย่อมมีสิทธิดีกว่าจำเลยเดิมทั้งนี้ตามมาตรา 58 วรรคแรกแม้จำเลยเดิมขาดนัดยื่นคำให้การ หรือมิได้ให้การในข้อใดไว้ ผู้ร้องสอดก็อาจต่อสู้ชั้น ๆ ขึ้นให้การต่อสู้คดีได้ (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2527/2525 อนึ่ง พึงสังเกตว่าแม้คำร้องสอดของผู้ร้องสอดเข้าเป็นฝ่ายที่สามตามมาตรา 57(1) เป็นคำฟ้อง ซึ่งศาลต้องหมายเรียกส่งสำเนาคำร้องสอดให้โจทก์จำเลยเดิมให้การแก้คดีก็ตาม แต่ผู้ร้องสอดจะต้องเสียค่าขึ้นศาลหรือไม่จะต้องพิจารณาอีกว่า ผู้ร้องสอดได้เรียกร้องอะไรหรือไม่ด้วย กรณีคดีตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่หมายเหตุนี้ผู้ร้องสอดไม่ได้เรียกร้องอะไร เพียงแต่ขอให้ยกฟ้องเท่านั้น จึงเป็นการร้องสอดเข้ามาในฐานะเป็นจำเลย หากต้องเสียค่าขึ้นศาลไม่(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2923/2528) สมบูรณ์ บุญภินันท์.คำพิพากษา: โจทก์ฟ้องจำเลยในฐานะที่จำเลยเป็นผู้จัดการมรดกของนายกิ่งสุภาเลิศขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า นายกิ่ง สุภาเลิศ ถูกกำจัดมิให้รับมรดกของนางहन้อยหรือน้อย ไชยารุณหรือสุภาเลิศ พินัยกรรมฉบับลงวันที่ 10 มิถุนายน 2525 เป็นโมฆะ ให้เพิกถอนการโอนรับมรดกของนางहन้อยและนายกิ่ง กับคืนทรัพย์เหล่านั้นให้โจทก์ตามฟ้องถ้าไม่คืนให้จำเลยจ่ายเงินตามฟ้องจำนวน 85,000 บาทจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การผู้ร้องสอดทั้งห้าขอเข้าเป็นคู่ความ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) โดยอ้างว่าเป็นผู้รับทรัพย์มรดกของนายกิ่งตามพินัยกรรม นายกิ่งไม่ได้ยกย้ายปิดบังมรดกของนางห

น้อย ขณะทำพินัยกรรม นายก齡มีสติสัมปชัญญะรู้ผิดชอบดี พินัยกรรมดังกล่าวจึง
ชอบด้วยกฎหมาย ไม่โมฆะ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมไม่ได้บรรยายว่าขอให้ศาลบังคับจำเลยแบ่ง
ทรัพย์มรดกอย่างไรคนละเท่าใด ตามสิทธิของโจทก์แต่ละคน กลับเรียกเอาจำนวน 85,000 บาท
คลุม ๆ ไป จำเลยปฏิเสธหรือยัง โตแย้งสิทธิแล้วหรือไม่โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องรวมกันเพราะเป็นเรื่อง
แต่ละคนใช้สิทธิเฉพาะตัวขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งห้าเข้าเป็นคู่ความในคดี
ได้โจทก์ทั้งสิบสองให้การแก้คำร้องสอดว่า ข้อเท็จจริงเป็นดังคำฟ้อง ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม
เป็นการฟ้องว่านายก齡ถูกกำจัดและพินัยกรรมปลอมเป็นโมฆะ โจทก์ฟ้องในฐานะเจ้าของ
กรรมสิทธิ์ร่วมมีส่วนคนละเท่า ๆ กัน ขอให้ยกคำร้องสอดก่อนสืบพยานฝ่ายโจทก์และฝ่ายผู้
ร้องสอดแถลงรับกันว่า บัญชีเครือญาติหลังรายงานกระบวนพิจารณา ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์
2527 ถูกต้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและผู้ร้องสอดแบ่งที่ดินมรดกให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน
30 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน 3,690.83 บาท ให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 50 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน
คนละ 2,214.50 บาทยกฟ้องโจทก์ที่ 5 ถึงที่ 12 ผู้ร้องสอดทั้งห้าอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้
เป็นว่า ให้จำเลยและผู้ร้องสอดทั้งห้าแบ่งที่ดินมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไซยาวูฒหรือสุภาเลิศ
ตามบัญชีทรัพย์เอกสารหมาย จ.3 ให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 โดยขายที่ดินมรดกของนางหน้อยได้เงิน
เท่าใดให้หักค่าปลงศพ 50,000 บาท ออกเป็นมรดกของนาง齡 สุภาเลิศ ส่วนที่เหลือแบ่งให้นาย
齡กิ่งหนึ่ง อีกกิ่งหนึ่งแบ่งให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 15 ส่วน แบ่งให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน
25 ส่วน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับ
เฉพาะฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อแรกว่าผู้ร้องสอดมี
สิทธิให้การต่อสู้คดีโจทก์ได้ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีอำนาจฟ้องรวมกันมา
เป็นคดีเดียวกันได้ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งห้าใน 2 ประเด็นนี้จึงไม่
ถูกต้องนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ผู้ร้องสอดทั้งห้าร้องสอดเข้ามาในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง มาตรา 57(1) ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดทั้งห้ามีสิทธิ
เสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฯลฯ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดทั้งห้าจึงมีสิทธิที่จะต่อ
สู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้
ทั้งสองประเด็น ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งสองประเด็นดังกล่าวจึงไม่ชอบ
แต่ศาลฎีกาเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้
โดยศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเลยทีเดียว พิจารณาแล้ว ในข้อที่ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่
นั้น...หาเป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่ ส่วนปัญหาที่ว่าโจทก์ทั้งสิบสองสามารถร่วมกันฟ้องมาในคดี
เดียวกันได้หรือไม่นั้นเห็นว่า ตามฟ้องโจทก์ทุกคนเป็นทายาทในทรัพย์มรดกรายเดียวกันเป็นผู้มี
ผลประโยชน์ร่วมกันในมรดกความแห่งคดีโจทก์ทั้งสิบสองจึงชอบที่จะฟ้องรวมกันมาในคดีเดียวกันได้
ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อสุดท้ายว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาเกิดคำxonนั้น เห็นว่าโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4
ฟ้องเรียกเอาทรัพย์มรดกส่วนของนางหน้อยทั้งหมด อ้างว่าตนเป็นทายาทโดยธรรมของนางหน้อย
นายก齡สามีของนางหน้อยถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า
นายก齡ไม่ได้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางหน้อย โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดก
ของนางหน้อยแต่เพียงบางส่วน ศาลได้พิพากษาให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ได้รับส่วนแบ่งมรดกของนางห
น้อยตามส่วนที่แต่ละคนจะได้รับจึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142(2) ฎีกาผู้ร้องสอดทั้งห้า
ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน. คุณบ๊วยฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

2485/2533นาย อ้าย เม็ง ทอง กับพวกโจทก์ผู้ร้องสอดโจทก์นาย จันทร ถาวร กับพวกโจทก์นาย บุญ รัตน์ อินทรจักรจำเลย ป.วิ.พ. ม. 57 (1), ม. 58 วรรคแรกโจทก์ฟ้องผู้จัดการมรดกเป็นจำเลย ทายาทร้องสอดเข้ามาขอให้ยกฟ้องโจทก์ เป็นการร้องสอดเข้ามาในคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57(1)ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิเสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้อง เป็นคดีเรื่องใหม่ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดจึงมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้ง สิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ทั้งสองประเด็น.โจทก์ฟ้องจำเลยในฐานะที่จำเลย เป็นผู้จัดการมรดกของนายกิ่งสุภาเลิศขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า นายกิ่ง สุภาเลิศ ถูก กำจัดมิให้รับมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไชยวูฒหรือสุภาเลิศ พินัยกรรมฉบับลงวันที่ 10 มิถุนายน 2525 เป็นโมฆะ ให้เพิกถอนการโอนรับมรดกของนางหน้อยและนายกิ่ง กับคืนทรัพย์สิน เหล่านั้นให้โจทก์ตามฟ้องถ้าไม่คืนให้จำเลยจ่ายเงินตามฟ้องจำนวน 85,000 บาทจำเลยขาดนัดยื่น คำให้การผู้ร้องสอดทั้งห้าขอเข้าเป็นคู่ความ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) โดยอ้างว่าเป็นผู้รับทรัพย์สินมรดกของนายกิ่งตามพินัยกรรม นายกิ่งไม่ได้ยกย้ายปิดบัง มรดกของนางหน้อย ขณะทำพินัยกรรม นายกิ่งมีสติสัมปชัญญะรู้ผิดชอบดี พินัยกรรมดังกล่าวจึง ชอบด้วยกฎหมาย ไม่โมฆะ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมไม่ได้บรรยายว่าขอให้ศาลบังคับจำเลยแบ่ง ทรัพย์สินมรดกอย่างไรคนละเท่าใด ตามสิทธิของโจทก์แต่ละคน กลับเรียกเอาจำนวน 85,000บาท คลุม ๆ ไป จำเลยปฏิเสธหรือยังโต้แย้งสิทธิแล้วหรือไม่โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องร่วมกันเพราะเป็นเรื่อง แต่ละคนใช้สิทธิเฉพาะตัวขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้ร้องสอดทั้งห้าเข้าเป็นคู่ความในคดี ได้โจทก์ทั้งสิบสองให้การแก้คำร้องสอดว่า ข้อเท็จจริงเป็นดังคำฟ้อง ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม เป็นการฟ้องว่านายกิ่งถูกกำจัดและพินัยกรรมปลอมเป็นโมฆะ โจทก์ฟ้องในฐานะเจ้าของ กรรมสิทธิ์ร่วมมีส่วนคนละเท่า ๆ กัน ขอให้ยกคำร้องสอดก่อนสืบพยานฝ่ายโจทก์และฝ่ายผู้ ร้องสอดแถลงรับกันว่า บัญชีเครือญาติหลังรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2527ถูกต้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและผู้ร้องสอดแบ่งที่ดินมรดกให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 30 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน 3,690.83 บาท ให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 50 ส่วน หรือคิดเป็นเงิน คนละ 2,214.50 บาทยกฟ้องโจทก์ที่ 5 ถึงที่ 12ผู้ร้องสอดทั้งห้าอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ เป็นว่า ให้จำเลยและผู้ร้องสอดทั้งห้าแบ่งที่ดินมรดกของนางหน้อยหรือน้อย ไชยวูฒหรือสุภาเลิศ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมายเลข จ.3 ให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 โดยขายที่ดินมรดกของนางหน้อยได้เงิน เท่าใดให้หักค่าปลงศพ 50,000 บาท ออกเป็นมรดกของนายกิ่ง สุภาเลิศ ส่วนที่เหลือแบ่งให้นาย กิ่งกึ่งหนึ่ง อีกกึ่งหนึ่งแบ่งให้โจทก์ที่ 1 จำนวน 1 ใน 15 ส่วน แบ่งให้โจทก์ที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 1 ใน 25 ส่วน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับ เฉพาะฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อแรกว่าผู้ร้องสอดมี สิทธิให้การต่อสู้คดีโจทก์ได้ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีอำนาจฟ้องร่วมกันมา เป็นคดีเดียวกันได้ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งห้าใน 2 ประเด็นนี้จึงไม่ ถูกต้องนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ผู้ร้องสอดทั้งห้าร้องสอดเข้ามาในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 57(1) ซึ่งตามมาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติให้ผู้ร้องสอดทั้งห้ามีสิทธิ เสมือนหนึ่งว่าตนได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีเรื่องใหม่ ฯลฯ ฉะนั้น ผู้ร้องสอดทั้งห้าจึงมีสิทธิที่จะต่อ สู้คดีในเรื่องฟ้องโจทก์เคลือบคลุมและโจทก์ทั้งสิบสองไม่มีสิทธิร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้ ทั้งสองประเด็น ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ร้องสอดทั้งสองประเด็นดังกล่าวจึงไม่ชอบ แต่ศาลฎีกาเห็นว่าปัญหาข้อกฎหมายไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้

โดยศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเลยทีเดียว พิจารณาแล้ว ในข้อที่ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ นั้น...หาเป็นฟ้องเคลือบคลุมไม่ ส่วนปัญหาที่ว่าโจทก์ทั้งสองสามารถร่วมกันฟ้องมาในคดีเดียวกันได้หรือไม่เห็นว่าเป็นที่แน่นอน เห็นว่า ตามฟ้องโจทก์ทุกคนเป็นทนายในทรัพย์สินมรดกรายเดียวกันเป็นผู้มีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดีโจทก์ทั้งสองจึงชอบที่จะฟ้องรวมกันมาในคดีเดียวกันได้ ผู้ร้องสอดทั้งห้าฎีกาเป็นข้อสุดท้ายว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาเกิดคำขอขึ้น เห็นว่าโจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ฟ้องเรียกเอาทรัพย์สินมรดกส่วนของนางน้อยทั้งหมด อ้างว่าตนเป็นทนายโดยธรรมของนางน้อย นายกลิ้งสามี่ของนางน้อยถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางน้อย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกลิ้งไม่ได้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกส่วนของนางน้อย โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 มีสิทธิได้รับทรัพย์สินมรดกของนางน้อยแต่เพียงบางส่วน ศาลได้พิพากษาให้โจทก์ที่ 1 ถึงที่ 4 ได้รับส่วนแบ่งมรดกของนางน้อยตามส่วนที่แต่ละคนจะได้รับจึงไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142(2) ฎีกาผู้ร้องสอดทั้งห้า ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน.

องค์คณะ

วีระชัย สุตรสุวรรณ · ปชา วรธรรมพินิจ · เสียง ตรีวิมล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2485/2533>